

tri pesme rale nišavić

FUENTE VEKEROS

tagori

*Iz pupoljka pepeo
ognjište u očima
Fuente Vekeros ne nasluti
prerani grob u devojačkim
vlasima
što se izravna u ravni sveta*

*Iz otvorenih zenica detinjstvo
odbolova ime
Iz trave zeleno jutro
oteče u krv
Čeka ono na zov ruke*

*Cvetovi nadrastose zeleni
zid i krv za reči otkinutu.*

MOSTOVE MORAŠ VOLETI

*Savijati mostove po talasima mora
oči preseljavati na vrh od planine
tražiti obalu uvijenu zagrljajem
svekolikih dragana
što raskrito nebo uspavljuju
i kleče za ljubav kroz oduženu
noć.*

*Noćas smo mostove grlili. Rušila se
mora, tu iznad modrih obala
Tu u oknima dana. Tu po bedrima
ljubljenih dragana
što podatno nude mir i igru
beskrajnog dodira.*

*Još košulje svlačimo po raskritom
nebu
Katkad bokove prekrivamo čempresovim
granjem
Niz planinska pleća u samo čelo sleću
senke, mimoilazeći ništavilo
Na vrhovima prstiju rastu betonski
po staklenim bedrima odzvanjaju
gvozdeni mostovi
S golim nebeskim nedrima spajaju jutro
i obalu. Goli il prekriveni čaršavom od trav
mi kao mudraci svu noć gradismo mostove
bez trunke umora premošćujemo
bremenita stoleća
dok se iskre na obali zore
Noćas po tebi
Danas po meni
brode vatreni mostovi.*

PLAMENE LINIJE

*Kroz vreme jutro ukršta
plamenu liniju
ruka ocrtava svevide svodove
odvaja dan od dana.
U mrežu vremena upliću se leta
u odjeku ostaju reči
svaki je dan tu
Iz kristalne dubine izviru
u plamenove uviru snopovi svetlosnih linija.*

*Kako se uzdići u tren
munjama otkriti postelju
na kolevcu učvrstit zaglavlje?*

*Belina munjevna najtoplija
upisuje tren oko sunca
Razvija se boja jutra kroz probudene
trave.
Promalja se odsjaj iz očevo oka
odsaj zore.
Svako se vreme upliće u svoju
liniju
dan se ovaj urezao kroz pramenje južnih
šuma.
Ko će se to poigravati trenima po
svetlosnoj kolevcu
neuhvatljivo je u promicanju sunce
iako dani kao reke
nizvodno promiču
tren svoj ispisujem u plamenu*

čova milet a donović

TAJ ČOVA

*Pod kapom od vune
Bradom i kosom dugom
U kožnoj jakni i klompama
Setomaštar
Koji ocrtava usamljene krugove*

*Čova naš komšija na trgu
Iz kućice niskog krova
Bog da mu dušu prosti
Mesec zvezdu i sunce pretvara u jedno
Setodanguba
Braćo
Molimo se za njega*

*To je on
Ko
Ovaj čova trese se od hladnoće
Sanja ostrvo
Menjao bi zvezdu vrh grada za more
Ionako
Neki čudni ljudi masni od slova
Na sumorni petak izdaše grad
I povikaše u horu
Setoljubac
Salto mortale*

ČOVA

*Samoća je
Lice svečeve sa đavoljim osmehom
I belom pozadinom snega*

Ili

*Ovaj čova bez zimske kape
Sa dugim vlasima brade
I lulom
Sam na šetalištu*

*Ispod žute kule pored jezera
Pleše
Piše pesme
Korača u zimskom pejzažu
I izmišlja predele u mašti*

*Zamkove
Napušten
Ojađen
Ispraća let raščupan jata crn*

Muk

*K—V—R—C grane na koju sleće gavran
Sa belom pozadinom snega*

muškarac boro kapetanović

ŠKOLSKA DRUGARICA

*Prirodna sasvim bila je tvoja želja
Iskušenjima večernjim izložiti
Krv i meso —
Niz pusto polje prošetati sam*

Čuti kako šušti kukuruz! —

*Kako šušti kukuruz i kako
AKO UZIMATE ANTIBEBI PILULE —
NE PUŠITE*

*Nijem prisjećaš se
Godina deset tza
Večeri jedne
Kad pipao si školsku drugaricu*

Školska drugarice šušti kukuruz! —

*Šušti kukuruz
I bijela tvoja ruka
Iz tople tišine — mira večernjeg — otkud?
Z a i s k r i . . .*

I dah tvoj obli me!

*Nemoć iznenadnu
Osjetih ptice
Koja ranjena smrtno
Pada ka zemlji*

*A snage više
Ni želje nema.
Da se zaustavi!*

MUŠKARAC

*Da li to prirodna patnja jeste
Čovjeka onog
Kojeg je pogodilo to
Što ljubljena više kraj njega nije žena
Pa cvili dan i noć*

*Il' to ne sluteć'
Pojavi neprirodnoj
Oda je se on —*

*Sjećajući nje se kako hoda
Sjećajući nje se kako plače
Sjećajući nje se kako ljubi
(... Djevojčica tada ona je bila
Oh! predivna
Ptice su... itd.)
Grozna mu sinu misao: umrijeti!*

*A onda u vodi ribicu spazi
A onda na nebu ptičicu
A onda u livadi leptirčića bijelog*

*Ukori samog sebe
Pa ode
M u š k a r a c
Od vode!*